

ABONNEMENTS

Indochine Union postale
Un an... 8000 Un an... 10000
Six mois... 5000 Six mois... 6000

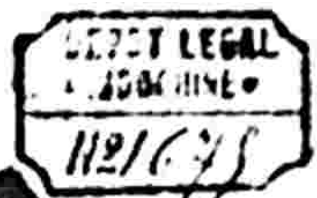
Annonces Légales

0,50 la ligne de 6 points sur justification de 9 décimes quelle que soit la page.

Annonces Commerciales

On traite les forfaits

Dông-Pháp Thời-Bảo

CHIA BAN

Bóng-PMp
Mỗi năm... 8000 Mỗi năm... 10000
Năm năm... 5000 Năm năm... 6000

NĂM THỨ NHƯT SỐ 80

Le Courrier Indochinois

BẢO QUẢN

NGÀY THỨ SÁU

東法時報

11, đường Mac-Mahon, 71

30 NOVEMBRE 1923

SAIGON

Tổng-lý kiêm Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

MỖI TUẦN XUẤT BAN 5 LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

Điện thoại (Téléphone) số: 394

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thư gửi cho
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Địa chỉ: 11, đường Mac-Mahon, 71

LÝ-THUYẾT SAI LẦM

Tôi nhớ hôm nọ tôi đọc một tờ báo quốc-âm ở Sài-gòn tôi thấy có một bạn đấng-nghiệp...

Những bạn tân-học nếu ai ưa đọc tiểu-thuyết thì chắc cũng đều biết rằng hiện đời này đầy trong các nước văn-minh...

Mà nếu mình thấy cái phong trào tiểu-thuyết như vậy rồi mình đoán chắc rằng nhà trước-thuật mỗi người sẽ viết tiểu-thuyết đều phải lấy chữ tình làm gốc...

sanh cảm được, bởi vậy nói nhà trước-thuật muốn viết tiểu-thuyết phải lấy chữ tình làm gốc thì là nhầm lầm.

Tôi là người ưa xem tiểu-thuyết, tôi từng thấy những bộ tiểu-thuyết của nhà trước-thuật Pháp-quốc đặt ra, từ xưa đến nay có nhiều bộ văn-quốc đều cho là hay, đều khen là cao-kỳ...

Đã biết ái-tình là một mối tình cũng cao, cũng sâu, như các mối tình khác vậy, cũng có thể làm cho chỉ khi con người được thêm lớn, làm cho danh giá con người được thêm cao...

ANH-VÔ

VĂN-UYÊN

TỰ-TÌNH

Lấy chữ «Thương, tương, như, trông, đợi, chờ, than, trách» làm đề Liên kyun thù xỉ ngàn

VII. - CHỈ

Chỉ mới chờ một lần than ôi! Chỉ lớn chờ khôn chẳng mấy hồi, Chỉ tuổi già trăm hai tám lẻ, Chỉ khi nghiêng gối bấy ba rồi, Chỉ duyên kim cẩu vui chung một, Chỉ dòng quỳnh-tương đẹp sánh đôi, Chỉ hồng trần râm soi tất dạ, Chỉ mới chờ một lần than ôi!

VIII. - THAN

Than ôi duyên nợ trách ông xanh Than thờ ông sao nữ dạ đành, Than đứng trước sân trăng hề đợi, Than ngồi bên ghế sóng kêu quanh, Than mưa lạt dạt mai gầy điệu, Than gió sơ sơ liễu xù mành, Than trách đời chờ trong chẳng thấy, Than ôi! duyên nợ trách ông xanh.

IX. - TRÁCH

Trách ông xanh ở chẳng công bằng, Trách nguyệt xe lơ lửng xích thang, Trách mối tình ông bay thoán thoán, Trách sâu tơ nhện bủa giăng giăng, Trách Cây-cù nọ bẻ che chớ, Trách Chí-Hằng kia cách dãi dằng, Trách tới trách lui thành trách lẫn, Trách ông xanh ở chẳng công bằng.

X. - BÀI KẾT

Công bằng lượm lặt một đôi lời, Cho khách phong tình giải miệng chơi, Theo gấm dầm khoả mình học giải, Phun châu để hương kẻ văn tôi, Ngâm ngâm đọc đợc khi thông thả, Xương xương hoà hoà lúc thành thơ, Ghé mắt những ai xin chớ chấp, Công bằng lượm lặt một đôi lời, Trương-thanh-Cần (Bìnhlong).

THƠ CỦA NGƯỜI AN DẬT

THƯ-ÔNG-LƯU HÀNH-SỰ

III

Thưa các ngài, tôi viết hai bức thơ trước rồi hôm nay bức thơ thứ ba, người ở gần thì tôi nhớ, kẻ ở xa thì tôi quên, mà trách tôi sao thấy lay đem những lời của họ xam xỉ với nhau, hoặc nói riêng với tôi, mà phò trương làm chi vậy, bởi vì họ là bậc ở dưới, trù đã khiến họ phải lo mà giúp cho bậc trí-thức ở trên, còn bậc trí-thức có giúp thì là giúp cho ai ở đầu, chứ chẳng bao giờ mà giúp cho họ, nên nói ra bậc trí-thức càng thêm ghét họ, chứ không ích lợi gì. Tại họ quên thái quá nên họ nói như vậy, chứ tôi tưởng trong bậc trí-thức cũng có năm ba người biết thương dân quê-mà, muốn giúp dân đói-nạn, có lẽ nào hết thấy đều lo tư danh tư lợi, không ai chịu lo diu-dặc kẻ thấp hèn hay sao, bởi vậy tôi mới viết cho mấy ông trí-thức nào có dạ thương dân xem chơi cho biết ý dân phiền trách mấy ông về những việc nào.

«ông», làm cho dân quê mùa nghe thấy đau tai xốn mắt chịu không được. Họ thường xam xỉ với nhau rằng: «Thưa nay mình nghe nói dân-minh mình ham, té ra dân-minh là cái phong tục, mà cái phong tục là làm cho loạn luân lý càng thường chứ chẳng có chi lạ, thế thì thôi mình để cho mấy ông trí-thức họ răn-minh, mình giữ giữ-mang cho an phận».

Thưa các ngài, chúng dân đói nát họ chưa hiểu ý-nghĩa hai chữ răn-minh ra làm sao, nên họ mới nói bậy như vậy, mà lời họ nói đó nghĩ càng có lý chứ chẳng không. Xin các ngài trong lúc canh khuya răn về các ngài chịu khổ năm gát tay qua trăng mà suy-nghiệm cuộc đời thứ mà coi từ ngày bậc trí-thức đem thấy các nước răn-minh giàu mạnh, rồi khuyên dân phải răn mà ung đức trí-đạo, răn tập tài nghệ đặng tấn-bộ lần lần cho dân phần trách mấy ông về những việc nào.

Cái lương phong tục. - Tuy người ta thường hay nói đời này ai cũng cầu danh cầu lợi, song bậc dân quê đói ở trong vườn trong ruộng vẫn biết cầu danh cầu lợi không phải là để gì, phải học cho giỏi, phải trí cho cao, phải có tài trí tráo, phải tập tánh mông mèm mới cầu được, bởi vậy chúng ta khi nào họ dám hèn dốt mà rọng.edu; họ đành nhượng cái phận sự ấy lại cho mấy ông trí-thức, còn phần họ thì họ chuyên lo mỗi ngày có cơm ăn cho no, có chỗ ngủ cho kín, vợ con an ổn, gia tộc thuận hòa mà thôi. Nhưng vì mấy năm nay họ thấy bậc trí-thức khi viết nhật-trình, khi ngồi đàm luận, thường hay khuyên dân trong nước phải tấn-bộ dân-minh, nói rằng dân mà được dân-minh thì mới khỏi thua sút người, nên họ ham răn-minh, mà họ không biết bậc trí-thức làm làm sao cho dân mình được. Họ có ý làm coi bậc trí-thức trong nước làm thế nào đặng họ bắt chước mà làm theo. Té ra gần 10 năm nay bậc trí-thức xuất dân răn-minh, mà không thấy họ làm việc chi lạ, duy thấy họ đời cách ăn mặc, đua nhau xô cho lớn, chơi cho vui, lợi danh cái lương phong tục rồi trái trái năm tay gãi, gãi ra chớ trái, con kêu cha bằng «mày», cha kêu con bằng «thầy», hoặc bằng

«ông», làm cho dân quê mùa nghe thấy đau tai xốn mắt chịu không được. Họ thường xam xỉ với nhau rằng: «Thưa nay mình nghe nói dân-minh mình ham, té ra dân-minh là cái phong tục, mà cái phong tục là làm cho loạn luân lý càng thường chứ chẳng có chi lạ, thế thì thôi mình để cho mấy ông trí-thức họ răn-minh, mình giữ giữ-mang cho an phận».

Nam-trung-Tàu.

Lời rao cần kíp

Kính-dọc-cùng-chư-vị-khân-quan xin đề ý giúp: về sự trả tiền nhật-trình hay là tiền dâng Lờ-Rao cho bền-bảo, nhiều ít chẳng hạn, thì phải nài cho đặng cái biên-lai bằng chữ in có đóng con dấu hiệu của hôn-bào và ký tên Nguyễn-kim-Đình ở dưới, bằng không phải vậy thì chớ khàn-quan chớ khả giao số bạc, vì sau rồi hôn-bào không nhìn nhận. Cần cáo, Nguyễn-kim-Đình.

PHẬT-GIAO LƯC KHẢO

CỜ TƯỢNG TRẮNG XUỒNG ĐÀU THAI

(Tiếp theo)

Lớp này nói về Thái-Tử đạo chơi trong vườn. Thưa ả vua cung Thái-Tử quá, cho nên làm những đồ trân-châu báu-ngọc cho Thái-Tử đeo chơi, đây có đây tay cũng dài cũng máo Thái-Tử rất trang nghiêm. Khi ấy Di-mâu là Ma-a-ba-xa-ba-đề bằng Thái-Tử để trên gối, rồi ngồi trong lầu-liêng xem rất nghiêm trang. Còn bao nhiêu đồng-nữ đồng-nam ăn mặc tốt tươi, đeo ngọc cầm hoa, kẻ trước người sau theo hầu Thái-Tử, đặng đi dạo viên-lâm. Còn trong Thích-lộc nào là trai, nào là gái đều đánh xe-dò xe-nai theo hầu, có cho ghê đưa đánh quạt tiêu tiêu cầm sắc, đón thổi om-sòm, sư-tử và voi cũng các kiểu các hình cả thấy khi trường đều bố liệt trước Thái-Tử đặng giúp vui cho Thái-Tử. Lại lựa một con dê đực thật lớn, lấy vàng thiệt làm yên, để cho Thái-Tử cỡi dạo viên-lâm trong vườn, các đồng-tử cũng đi xe-dò theo hầu chơi với Thái-Tử. Đồng-nam đồng-nữ đều vui mừng cười đồm, mỗi người mỗi vẻ tay, múa nhiều cách hay, hát nhiều giọng lạ. Lại vùng cát đều làm tháp, rải bóng hoa rực-rỡ làm lễ lay mừng. Để cho Thái-Tử thông-thả muốn chơi sao thì chơi, luôn luôn nằm như vậy. Đời sự vui chơi như vậy, mà Thái-Tử mau lớn mau khôn, không có khi nào mà nhức-mắt dài lông-thông-như con-nít thể thường kia vậy. Mà cũng không dài là dơ dáy, mà cũng chẳng biết đời biết khác. Khi ấy trong vườn có một vị Thiên-thần tên là Lý-Cửu, thiên ấy ở trên không rền các thứ bóng xuống đây trên Thái-Tử. Chứng ấy Di-mâu mới bằng Thái-Tử để ngồi trên xe Bửu-liêng mà đi về bên cung.

của trong hàng dòng Thích-thuộc đều theo Thái-Tử mà học. Khi Thái-Tử đi vươat học-đường, Tý-xa-bà-mật-da-La ra xem Thái-Tử nghiên minh mà làm lễ, mà biết trong minh hồ thẹn nhiều bề. Văn thấy Thái-Tử đi mà trên không các thiên-thần theo hộ trì Thái-Tử, lấy các thứ Thiên-hoa mà rắc theo trên mình của Thái-Tử.

Thưa ả vua cung Thái-Tử quá, cho nên làm những đồ trân-châu báu-ngọc cho Thái-Tử đeo chơi, đây có đây tay cũng dài cũng máo Thái-Tử rất trang nghiêm. Khi ấy Di-mâu là Ma-a-ba-xa-ba-đề bằng Thái-Tử để trên gối, rồi ngồi trong lầu-liêng xem rất nghiêm trang. Còn bao nhiêu đồng-nữ đồng-nam ăn mặc tốt tươi, đeo ngọc cầm hoa, kẻ trước người sau theo hầu Thái-Tử, đặng đi dạo viên-lâm. Còn trong Thích-lộc nào là trai, nào là gái đều đánh xe-dò xe-nai theo hầu, có cho ghê đưa đánh quạt tiêu tiêu cầm sắc, đón thổi om-sòm, sư-tử và voi cũng các kiểu các hình cả thấy khi trường đều bố liệt trước Thái-Tử đặng giúp vui cho Thái-Tử. Lại lựa một con dê đực thật lớn, lấy vàng thiệt làm yên, để cho Thái-Tử cỡi dạo viên-lâm trong vườn, các đồng-tử cũng đi xe-dò theo hầu chơi với Thái-Tử. Đồng-nam đồng-nữ đều vui mừng cười đồm, mỗi người mỗi vẻ tay, múa nhiều cách hay, hát nhiều giọng lạ. Lại vùng cát đều làm tháp, rải bóng hoa rực-rỡ làm lễ lay mừng. Để cho Thái-Tử thông-thả muốn chơi sao thì chơi, luôn luôn nằm như vậy. Đời sự vui chơi như vậy, mà Thái-Tử mau lớn mau khôn, không có khi nào mà nhức-mắt dài lông-thông-như con-nít thể thường kia vậy. Mà cũng không dài là dơ dáy, mà cũng chẳng biết đời biết khác. Khi ấy trong vườn có một vị Thiên-thần tên là Lý-Cửu, thiên ấy ở trên không rền các thứ bóng xuống đây trên Thái-Tử. Chứng ấy Di-mâu mới bằng Thái-Tử để ngồi trên xe Bửu-liêng mà đi về bên cung.

Khi Thái-Tử vào đến trường rồi, bên hồi thầy rằng: Trong sách Phật-kính-tiền-kổ có các mười bốn thứ, chẳng biết thầy dạy tôi thứ sách nào? Khi Tý-xa-bà-mật-da-La nghe Thái-Tử kể các tên sách rồi hỏi như vậy, thì bắt dùng minh, mà lại thẹn thẹn trong dạ, nếu mình không thi thiết thì mình phải mắc tội khi vua. Nghi như vậy bên hồi trước mặt Thái-Tử mà tỏ rằng: Xưa nay ít có người thanh tịnh trí huệ như Thái-Tử, đã thiện thuận những các phép trong thế gian, còn thêm thông đạt cả thầy các thứ kinh sách. Nay Thái-Tử lại chịu đến học với tôi, mà những các tên sách của Thái-Tử đọc khi này tôi chưa từng biết, mà Thái-Tử đã biết hết, ấy là Thiên-tôn cổ-thánh đã dạy hồi nào rồi, mà Thái-Tử còn tìm thấy mà học sách chi nữa. Vậy xin Thái-Tử dạy các Thích-tử và tôi thì xong hơn, chớ tôi không dám dạy Thái-Tử. Khi ấy các Thích-tử đều vào trường học mà học với Thái-Tử. Bởi thế nên các bậc Thái-Tử càng ngày càng nhiều. Vì chư-thiên-thần hộ trì Thái-Tử, nên Thái-Tử dạy chư Thích-đồng-tử đều thông-kinh-thức sách các thứ hết thấy.

Trong bốn hành kinh nói: khi Thái-Tử đã nên tám tuổi, Tịnh-phạm-Vương phân cũng quân-thần rằng: Các Khanh cầu biết trong nước có ai là người thông minh, đạo đức nhiều, đặng làm thầy Thái-Tử, đặng rước để dạy Thái-Tử. Quân-thần bàn luận cùng nhau, suy đi xét lại một hồi, rồi rập một ý mà tâu rằng: Có Tý-xa-bà-mật-da-La là người rất thông-thuộc kinh-luân, am tường đạo đức, đặng dạy Thái-Tử. Tịnh-phạm-Vương phân: nhất diện thì cho sự rước Tý-xa-bà-mật-da-La, như diện tu chân học-đường. Rồi cũng cho phép các con trẻ

Tịnh-phạm-Vương thấy Thái-Tử nghe văn đã biết như thánh khởi học mà thông nhiều rồi, bây giờ muốn cho Thái-Tử học về Phật-kính, bên phân hỏi các vị rằng: Các Khanh có biết xứ nào có thầy thuộc nghề vẽ đồ sực dạy Thái-Tử thì rước về dạy Thái-Tử. Quân-thần tâu rằng: Nội trong nước ta duy có Sơn-đề-đồ-Ba đủ sức dạy Thái-Tử. Người ấy bình nhưng pháp thức thao lược trận đồ, các thứ luân thông công là hai mươi chín môn. Tịnh-phạm-Vương truyền tạo giáo-trường nơi huê-viên, đặng Thái-Tử và học và chơi cho mắt mê.

(Sau sẽ tiếp theo) D. P. T. B.

Trung-hoa Cách-mạng

(Tiếp theo)

Các nhà thần-thương sang trọng ở Hương-cảng hiệp nhau đến ra mắt Tôn-Văn, giáp mặt nhau thì vui mừng chẳng xiết. Cũng cứ theo lệ thường, khen ngợi công đức Tôn-Văn lắm, lại tỏ tình triêu mến muốn rước lên bờ. Tôn-Văn cũng vui mừng mà nói với các thần-thương rằng: Tôi làm Cách-mạng là việc làm thiện, nhậy nhất trời nổi nước người đã hai mươi năm nay, ngày nay trở về nước, thấy đặng cây cối Độc-lập là Thanh-thiên bạch-nhật, lại đặng có các ngài hiệp nhau đến đây, thiệt tôi không biết bao nhiêu là vui vẻ. Ngặt tôi tiếc một chút là tôi phải qua Thượng-Hải bây giờ, đặng tổ-chức làm thời Chánh-phủ, đặng có bề thế mà giao thiệp với ngoại-bang, không đặng ở lại, ngộ cũng các ngài mà bàn tính công chuyện tình Việt ta vậy. Song cái sự các ngài mới lên bờ thì tôi phải lên như lòng các ngài muốn, trong một ít giờ thì tôi cũng phải xuống đi chiếc tàu này đặng qua Thượng-Hải cho kịp.

theo sau thắm tưởng rằng: như Tôn-tiên-sanh thiệt là ngon-tốt Việt-Cách-mạng, ngày nay về nước, chúng ta đến mừng, rước lên bờ chơi mà đi bộ không đi xe, ấy là chỉ nghĩa: «an bộ đi đường xa», cũng một việc có đạo lý vậy. Tuy việc ấy là tiểu-tiệc, song cũng khá thấy cái tâm can kiên định khen, chẳng tưởng mình có công mà khoe khoan cao cách. Đi dài theo đàng, chỉ khi việc buôn bán đặng thanh. Từ khi lên bờ tại chỗ đầu cầu tàu nơi đường Tam-dắc mà đi, phố xá hai bên đường, nào đàn-ông đàn-bà, ông-giá con-nít, học Tôn-Văn về tới Cảng, mà các thần-thương đi rước, đặng dài một tiệc trà, thì thiên-hen rần rần đoàn ba lũ bảy, đua chen giành lẫn nhau mà trông coi cho thấy mặt Tôn-Văn làm vinh. Những mấy người thấy đặng thì xúm nhau mà nghị luận rằng: thiệt tốt người quá! coi ai khi tưởng mao-châm-hâm cao rang, ấy chẳng hề cái tư-cách làm Tống-Thống! Lại có người nói: cái sắc mặt sao vui đẹp quá, coi nó không tròn-trịa hòa nhàn an vui, mà cái thái độ xem ra khiêm nhường nghiêm chỉnh lắm, thấy cái mặt cũng khá kỳ lạ kình, hèn chí mỹ; thế bình-sanh của người chăm chỉ lo làm Cách-Mạng là phải lắm, cái người như vậy mới hay liên kết với các đấng anh-hùng.

Công văn lược lục

TRUNG-TY VIÊN-CHỨC ĐÓN-QUỐC

Theo lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 24 Novembre 1923.

Thầy Trợ-giáo hân-bộ Nguyễn-vân-Nghiem đang dạy tại Tân-an đặng thăng chức Trợ-giáo hạng tám.

Hạng cấp bằng chức Agents voyers Indochinois hân-bộ, qui học sinh Trường Ecole de sciences appliquées (Section Cours-supérieurs des Travaux Publics) đã đặng chấm đầu và bổ đi giúp việc ở các xứ kế sau này: Ông Lê-vân-Sam Trưng-kỳ, Ông Đoàn-Quý-Bá-kỳ, Ông Lê-vân-Ho, Backy, Ông Đỗ-ngạc-Anh Namkỳ.

Theo lời nghị quan Thống-đốc Nam-kỳ ngày 27 Novembre 1923.

Quý thầy: Nguyễn-vân-Hồ, Đặng-vân-Nỗ và Lâm-vân-Hoạch đều là Ba-có bằng Sơ-học đặng cấp bằng vào ngạch Trợ-giáo hân-bộ và tùy quan Chủ-tỉnh Đạc-liên sử dụng.

Thầy Thái-v-Ngư, Giáo-tập ở thành phố Chợ-lớn đặng thăng chức Giáo-tập hạng bảy.

Thầy Bạng, Phó-tổng hàng nhì Tổng-Tập-phước (Biên-hoà) đặng thăng chức Cai-tổng hàng ba thế cho thầy Cai-tổng Nhứt đã từ chức.

Hội-đồng quản-hạt

Kỳ nhóm thường-niên của Hội-đồng quản-hạt đã mãn rồi hôm ngày thứ tư 28 Novembre 1923.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

DÀNH DÂY THIỆP

Đề như vậy:

NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

Cholon

DÂY THIỆP NỔI

56 658

NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38, — CHOLON

CÓ BÁN CÁC THỦ THUỐC CAO ĐƠN HUỖN TẢN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NÀY:

VAN-ÔNG-NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG

Dây này vốn của Ông Y-SANH VI-
TẾ-SANH đã dày công tìm kiếm các
thủ thuốc nơi các danh-sơn, đem về
bổn thân chế luyện nấu ra ki lượng,
thiệt nó có sức đuổi phong, ngự hàn,
lấn nhiệt, công hiệu lạ lùng, bất cứ
nội chứng ngoại khoa thấy đều linh
nghiệm, các ông có mua thì xin phải
nhìn cho kĩ cái nhãn hiệu Ông PHẬT-
MẬP của tiệm NHỊ-THIÊN-ĐƯƠNG
thì mới khỏi lầm dở giả.

Chủ trị các chứng kể ra sau này:
1° Bốn mùa cảm mạo, nghẹt mũi
như dầu, tay chung hải hoái, trúng
thời trùng lũng cảm nhảm khí độc,
trọng nóng ngoài thoa, thấy đều dùng
được.

2° Trào trực, đau bụng, ăn uống
không tiêu, Sinh huyết ợ chua, lũng
như lửa dốt, trong ruột quận đau,
ngoại thoa trong uống, thấy đều dùng
được.

3° Đâm lên chân nghệt, bất tỉnh
nhom sự, hãm răng ngậm cứng, tức
thi phải dùng dây này mà thoa nơi
phần trong mũi, và thoa luôn nơi
mang-tang, thoa dưới cổ hai bên cuốn
họng, phải thoa cho, thường thì tỉnh
lại liền.

4° Ho hen/khò khè, đàm lên chân,
nghệt, hơi thở không được thông, thì

phải lấy dây này mà thoa nơi cuốn
họng và trước ngực cho thường, lại
phải nhều chừng 10 giọt dầu vào một
chén nước sôi và uống thì thấy hiệu
nghiệm.

5° Đau bà nôm bết mà hay xây
xâm, hoặc như đau đầu bọng thì
phải lấy dây này mà thoa 2 bên mang-
tang, trên ngực, dưới bụng, rồi cũng
coi theo cách nói trên đây mà uống
thì thấy sự hay. Hoặc lúc có thai thì
đồng thường dầu này thì lại càng tốt
lắm.

6° Con nít mà bị kinh phong mư-
Ta, ngày đêm la khóc, hoặc hay ợ
sữa, trong ruột có phong, ngoài thoa
trong uống hiệu nghiệm như thần.

7° Di lũng đại sống mà mư, hệ biế
mà dùng dây này thì ắc là an nhiên
vô sự.

8° Hoặc bị đau phong đau như
hoặc bị phong thấp tay chân như
mỏi, hoặc bị phong hàn mà đau răng,
phải dùng thủ dây này mà thoa xa
nơi máy chỗ đau thì ắt hết liền.

9° Nhưng là vô danh thũng độc, cũ-
thứ ghê ghê, con nít bị thối độc mư-
sanh ghê, ngứa ngứa cả mình, hoặc
bị sưng mắt, hoặc bị sâu xuống; cũ-
dùng dây này mà thoa thì thấy hiệu
nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi lần từ năm giọt
mười giọt, con nít, mỗi lần từ 3
mười giọt đến năm giọt, phải pha với
nước trà hay là nước sôi mà uống.
Giá mỗi ve là..... 0225

HÓA-DÂM-CHỈ-KHÁI-TÂN

« TƯỚC NÔ »

Thuốc ho này của Ông VI-TẾ-SANH
ra công lên non núi tìm kiếm các
thủ dược tại bảo chế ra thủ thuốc
ho này trị các bệnh ho: ho gió, ho
lao, ho đôn, ho ra huyết, ho lâu năm,
và bệnh tức;

Dầu ho dữ dân cho thể máy uống
thuốc này trong nửa giờ thì bớt, vài
ngày đã lành bệnh.

Người thường mỗi ngày uống 1 gói
thì trị được các bệnh và bổ huyết.

CÁCH DÙNG:

Như người lớn mỗi ngày uống 1
gói khi ăn cơm rồi, hay là đang khi
ho, thì uống với nước trà.

Còn đôn bà có chữa uống nửa gói.
Và con nít chừng ba tuổi cho đến
6 tuổi, 1 gói phân làm 4; 6 tuổi cho
đến 12 tuổi, một gói phân làm 3; 12
tuổi sắp lên uống nửa gói.

CƠ AN: « đồ chên xào, trái cây,
rau sống, đồ cay và rượu, mảy mớp
đó chẳng nên dùng tới.

Giá một gói 05 15, — 10 gói... 1540

THẦN HIỆU-NHÂN DƯỢC THUY

Phản ứng người sanh ra ở đời,
trông người qua thì có cấp con mắt
là một sự chỉ yếu hơn hết, nếu
không cấp thân, để cho đến rồi rồ
mà hư cấp con mắt đi rồi thì phải
khổ khổ chung thân. Bởi đó cho
nên tiệm tôi đã hết lòng nghiên cứu
những phương áo diệu mà chế ra
một thứ thuốc nước rất hay, để trị
các chứng bệnh con mắt, hoặc bị
phong-nhiệt mà sanh nhện, hoặc
sưng, hoặc đỏ, nhứt nhối xôn xang,
hoặc sợ chói mà không dám mở mắt
sáng, hoặc có mống, hoặc có cườm
như ban nhãn hoặc thấy đều dùng
được cả.

CÁCH DÙNG:

Mỗi ngày thường nhỏ vài ba lần
vào con mắt, kỹ uống rượu cũng ắc
đó chừng sao nóng này.

GIÁ

Mỗi ve lớn là... 1800
Mỗi ve nhỏ là... 0 30

NHỊ-KHOA-CÁNG-CƠ-TÂN

Chủ trị con nít cấp mạng kinh
phong, cũng các chứng bệnh rêu con
nít kể ra sau này:

Cảm mạo thương hàn, mình nóng,
mặt đỏ, bị đăm ngàn chẹn, con mắt

lào lên, hoặc trợn trắng, căng rưng,
cứng bầm, bất tỉnh như sự, miệng,
mỗi tròng khi, trong ruột đau thối,
hơi thở khô khô mà làm ra ho, hoặc
khóc đêm và giết tay giết chân,
dường đại huất bón, hoặc miệng
mồm khô khan lại hay khát nước, ấy
là chứng CẤP-KINH-PHONG phải
dùng nước trà mà uống với thuốc tán
này.

Còn thoát nóng, thoát lạnh, khi
mưa khi nắng, rút tay rất chơn, da mặt
xanh vàng mét, óm gầy, khô khét, ợ
sữa, ăn uống chẳng động, khóc khan
không có nước mắt, đêm ngủ con
mắt không nhắm, đường đại, đường
tiểu không lối, tay chân lạnh ngắt,
rét lâu chẳng hết, ấy là chứng MĂNG-
KINH-PHONG phải dùng nước gạo
rang mà cho uống với thuốc tán này
lập tức thấy hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG:

Con nít trong tháng tới 3 tháng
uống mỗi ngày 1 gói phân làm 2 lần.
Từ 4 tháng tới 12 tháng mỗi ngày một
gói. Từ 4 tuổi sắp lên, mỗi ngày uống
2 lần mỗi lần 1 gói. Con con nít ngày
thường muốn nó ăn chơi thì mỗi
ngày cho nó uống nửa gói, uống với
nước trà thì trị được các chứng bệnh
và mạnh mẽ trong mình.

Mỗi gói giá là..... 0525

THẦN HIỆU PHÁT LÃNH HUỖN

THUỐC NÓNG LẠM

Trị bệnh nóng lạnh, bệnh rét, mư
bạch, ban điều, cảm mạo sương hàng,
phát nóng, phát lạnh, hoặc nóng mư
mang, nhức đầu, miệng khô, té chi
mỗi mặt, ăn uống không tiêu.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 1 gói là
14 hườn, uống với nước trà.
Con con nít mỗi tuổi uống 1 hườn,
2 tuổi uống 2 hườn, 3 tuổi uống 3
hườn.

Con nít mấy tuổi thì uống theo máy
hườn, tới 14 tuổi thì uống theo như
người lớn dùng 14 hườn mà thôi.
Như bệnh rét thì phải uống trước
hơn 2 giờ đồng hồ khi chưa có phát
rét.

CƠ AN: « rau sống, trái cây, đồ
ngọt lạnh, mảy món đó chẳng nên
dùng tới »: Lâm y theo như vậy, dầu
bệnh nặng hung, hệ uống thuốc này
vài ngày thì hết bệnh.

Người thường mỗi bữa sớm mai
uống 8 hườn bổ thân. Hãy nhìn chào
cái nhãn ÔNG-PHẬT, hiệu NHỊ-
THIÊN-ĐƯƠNG, thì mới phải là thuốc
thật kéo làm thơ giả.

Giá mỗi gói..... 05 10

BẠN Hát xiết hiệu Moderne

Tổng lý: Ông Ben-Brahim

LỚP ĐẦU

- 1. - Khôli sự: Nhạc của Xiết, M. Adrian
- 2. - M. Eugène tập ngra - Bobi
- 3. - Nhỏ lũng trên cao: M. Liêng
- 4. - Nhỏ đứ kiêu: M. Charly
- 5. - Múa: Mue et M. Lenord
- 6. - M. Albert Hào làm hệ danh tiếng
- 7. - Liêng thần: M. Chuyin
- 8. - Nhỏ lũng trên cao: M. Minh
- 9. - Múa mà điệu: Mue et M. Cristoffo
- 10. - Nhỏ lũng: MM. Dim và Charly

Nghệ LỚP THỨ NHỊ

- 11. - Nhạc của Xiết
- 12. - Di dây và múa trên dây: M. Natalia
- 13. - Chờ khôn làm đủ phép: M. Charly
- 14. - M. Minh lũng lũng úm con rần, nũng
- 15. - Hề Paul và Cristoffo điệu
- 16. - Chờ em của Lenord, múa theo điệu
- 17. - Cờ số
- 18. - Chờ ngra chạy qua: Mue và Toutou

Vãng

Bản-bản được phép sửa chữa trình,
nếu bị viết đi mà không hát được số nào đó.
Quảng-ng: KAMENEFF.
Tạp-ch: BEN-BRAHIM.
Mỗi ngày chữa-nhật có thư năm có hát làm
chính cho con nít, con, nửa phần tiền.

Lời ruo

Kính cáo cùng chư quí-vị đặng rỏ:
nay tôi có lập một Atelier tại Bình-
tây đường Gia-phủ, Atelier này sắm
xe-hơi, xe-máy, sơn hàn xe-máy, xi-
nickel, đồng xe-kéo, sửa xe-kéo, và
có bán đủ các thứ phụ tùng cho xe-
máy và xe-kéo, xin quí-vị tưởng nghĩa,
có sửa máy chi, hay là xi sơn vật chi,
xin đem đến tôi sẽ tính giá rẻ, lại
trong Atelier cũng có charge Accumu-
lature.

Nay kính cáo,
NGŨ-VAN-TRÍ,
N° 41, Rue de Gia-phủ,
à Bình-tây CHOLON.

Tại dầu chợ mới Saigon

Dương d'Espagne 158

Gần Khách-Sạn Cùn-lung-giang có một
tiệm của người Annam mới lập bán những
đồ Bắc và đồ Tây:

Giày dép Bắcký, đồ đồng bạc, đồ đồng-
đồng và các đồ đồng khác, và máy
màng dệt tại Bắcký, nón Tây và đồ đồng-
hồcký. Đồ nũ áo, nấu nước Aluminium,
ghế Thonet thiết hiệu tại Vê-đơ. Xe máy
và đồ khí đã. Đồ phay, mền khăn, đồ
kiếm và các đồ tạp-hóa vãn vãn.

Xin mời quí vị đến mua thử một lần, thì
biết giá cả và sự thật tình cũng chẳng.
Chủ nhân,
Trần-quang-Xuân.

Xưởng thợ-mộc, chạm và cán hiệu là:

“MICHEL NGUYỄN-HIỆP-HÒA”

Tại Edithou Quai E. Outrey

Có đồng sẵn đồ các thứ bàn, ghế, tủ, văng v. v. toàn bằng cây Trổ,
Cám-lai, Cò và có đủ thứ mặt-dá Cẩm-thạch lớn nhỏ và làm làm theo
kiểu.

Đã hơn 15 năm nay các nơi đều nghe danh và được vĩa lòng cũng
khen ngợi luôn. Có sẵn nhiều món rất xinh đẹp, để cho quí ông muốn
chọn đồ khéo lạ. Muốn đặt đồ cho khéo và vĩa y, thì nên gởi thư mà
thương nghị với Xưởng-thợ-mộc này.

ĐỒ CÁN, ĐỒ THÊU VÀ HOA-LY

Bán tại tiệm

TRẦN-QUANG-NGHIỆM

Đường Espagne, số 200 (góc chợ mới), Saigon

GIÁ RẺ:

Tiệm này có trữ đủ các đồ CẢN DÙNG VÈ ĐÈN KHÍ như DÂY ĐÈN
BÓNG ĐÈN, QUẠT MÁY ĐIỆN, BÀN ỦI ĐIỆN VÀO VÀN và đủ các kiển
ĐÈN THẤP BẢNG DẦU SÁNG và DẦU LỬA CƠ MÀNG SÓNG và HÀNG
TỰ LỰA BẮC-KY.
Bán sỉ và bán lẻ giá rẻ.

CÔNG TÂN BÌNH CÀNG ĐƯƠNG QUẢ CÔNG TỶ

Số 85-87 đường Marins — Cholon

DÁ NGON MÀ HẠP VỆ-SANH

Sự học của đời này, đầu đầu cũng chú trọng về phép vệ-sanh, mà
nhứt là các món thực-phẩm.

Bữa hiệu đã chế ra nhiều thứ bánh ngọt và trái cây muối đường, hơn
hai mươi món, đã ngon diệu thơm tho mà đồ làm không hư không ếm, là
một món ăn rất hạp phép vệ-sanh vậy. Xin hội yêu dùng và khen ngợi các
thứ thực-phẩm của bữa hiệu kể trên đó là một món thực-phẩm cao-thượng
hơn các thứ bánh khác xin chú-tôn quan coi.

Các TÍNH NAM-RY và PSM-PASU đều có TIỆM ĐY: Ắ.

TIÊU-THUYẾT

CAY ĐĂNG MÙI ĐỒI

(Tiếp theo)

Thằng Bội bước ra, thằng Được
mới đi lại giường, song ngồi ghé dợ
thanh giường chớ không dám nằm,
còn thằng Bội thì lại bàn rót nước trà
mà uống. Thằng Bội bưng hai ly sữa
lên để giữa bàn, hai đứa nó ngồi hai
bên mà uống coi bộ đặng ý lắm. Uống
hết sữa rồi mà hai ực nước đã chưa
tan, hai đứa nó mới há miệng trức
đó hong mà ngậm chớ, chứng nước
đã tan hết rồi mới chùng vô mưng
nằm mà ngủ.

Sáng bữa sau thằng Bội thức dậy
trước, lên đỡ mung leo xuống rồi mở
cửa phòng bước ra ngoài, tính đi
kiếm nước súc miệng rửa mặt. Thằng

bội đứng quét ở ngoài dóm thấy lát
đặt chạy lại hỏi:

- Cậu muốn đi đâu?
- Đi kiếm nước súc miệng.
- Có nước tới mức sẵn trong bầu
đó: cậu vô đây tôi rót ra bồn cho cậu
rửa.

Thằng Bội dắc thằng Bội trở vô rồi
rót nước biển nó rửa mặt, lại lấy
khăn lông trắng tươi đưa cho nó lau.
Nó lại chỉ cái thùng cho mà tiểu tiện
nữa. Thằng Bội thấy được sung sướng
quá như vậy thì trong lòng nó khoái
lạc không biết chừng nào. Thằng
Được nghe lũng xộn cũng thức dậy.
Thằng Bội làm túi khôn chỉ chỗ cho
thằng Được tiểu tiện và súc miệng
rửa mặt, rồi hai đứa nó lại đứng dựa
cửa sổ mà ngó ra ngoài sông nữa.
Cách một hồi thằng Bội bưng lên một
mâm cà-phê sữa với bánh mì. Hai
đứa nó ngồi ăn mà lại tước phải có
bánh cam ăn mới khoái hơn nữa. Thằng
Bội tức cười, song cũng chấy

đi mua 4 cái bánh cam đem về cho
hai đứa nó ăn.

Lối 9 giờ hai đứa nó muốn dắc
nhau ra chơi. Ông chủ nhà-hàng
không muốn cho đi, song ông không
cần ngay, ông kiếm nhiều lời ếm ất
ông nói, nên hai đứa trở lên phòng
mà không phân nan chỉ hết. Gần 11
giờ, chủ nhà-làng vào phòng rồi kêu
bội biểu dọn cơm trong phòng cho
hai đứa nó ăn. Thằng Bội lật lật trái
nắp đũa bàn, lại có đem lên hai cái ly
với một ve rượu chát đỏ nữa. Thằng
Được dóm thấy bèn hỏi thằng Bội
rằng:

- Anh dọn cơm tây cho hai đứa
tôi ăn hay sao anh?
- Dạ.
- Thơm này tôi chưa ăn cơm tây
lần nào hết.
- Thằng Bội xen vô mà nói:
- An cơm tây cũng như an cơm
annam vậy, song không có dưa chẹn
chớ có lạ gì.

Thằng Được cười mà đáp rằng:

- Mày làm hơi người thạo hoài!
Nếu không có chén dưa thì người ta
có muốn ăn. Mày ăn thì an bánh mì
chớ không có cơm, phải vậy hay
không anh bời?

Thằng Bội dạ một tiếng, rồi đi bưng
đồ ăn. Hai đứa nó ngồi ăn, song để
khẩu một bên chớ không tháo ra mà
đùng. Thằng Bội thấy vậy mới tháo
khẩu đưa bên chơm ngan ngược kéo
rớt đồ ăn rơi ào đờ quần. Thằng Bội
không chịu lại nói rằng: « Thấy kẻ
áo quần của tôi sạch sẽ gì mà sợ dờ
nữa. »

Hai đứa ăn vừa rồi kể nghe ngoài
cửa có tiếng gậy đi rầm rầm, rồi lại
nghe tiếng ông chủ nhà-hàng nói:
« Thưa cô, phòng số 3 đó đã » Thằng
Được không biết có chuyện chi, lật
đặt chạy lại mở cửa mà coi. Nó vừa
đặt tay ra thì cái cửa phòng mở bật
ra, là Hội-dồng bước vô với con Liền
và thằng Bội là. Bà Hội-dồng thấy

Thằng Được lũng ếm đầu nó mà lũng
hai ba cái rồi hỏi rằng: « Mày tháng
này con đi đâu bực con? » Thằng Được
gấp bà Hội-dồng với con Liền thì nó
càng mừng quỳnh; nó thấy con Liền
mặc áo hàng bông phướn mới, quần lụa
trông cũng mới, chơm đi giày thêu
cườm, cổ đeo dây chuyền, tay đeo hai
đôi vàng, đầu lại cây lược có thạc
hàng màu bóng lườm, vai thì chơm
một cái khăn thêu trắng tinh, còn
thằng con bà Hội-dồng thì mặc đồ tây,
bộ tướng mạnh mẽ, chớ không phải
nằm chùn-chùn như hồi gặp dưới
ghế nữa. Nó mới hỏi bà Hội-dồng:

- Thưa bà, tháng em đây bày giờ
thiệt hết đau rồi, bà há?
- Ủ, nhờ có đem nó lên Saigon
uống thuốc gần một tháng nên nó
mới mạnh dờ dờ. Nửa rày con đi đâu?
A! hồi hôm con Liền nó nói ông thầy
của con chết rồi, vậy chớ ông chết
hồi nào, ông đau bệnh chi mà chết
vậy con?

Thằng Được kéo ghế mà ngồi; bà
Hội-dồng cũng nhắc ghế ngồi dựa bên
nó, còn con bà với con Liền thì leo
lên giường sát mà ngồi. Thằng Bội lại
đứng dựa cửa sổ mà ngó bà Hội-dồng
rồi ngó con Liền, không nói chi hết,
chờ chơm-chơm cười hoài.

(Sau sẽ tiếp theo).